DOMSTOLENS DOM
AF 13. JULI 1962

Mannesmann AG
mod Den Høje Myndighed for Det europæiske Kul- og Stålfællesskab

Sag 19/61

Processprog: Tysk

Angående:

Annullation af den beslutning af 5. juli 1961 fra Den Høje Myndighed om afslag på anmodningen om fritagelse fra skrotafgiftspligten, som blev tilstillet sagsøgeren den 24. juli 1961.

Domskonklusion:

Påstanden i sag 19/61 forkastes, da den findes at savne fornødent grundlag.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

at sagsøgte frifindes.

Sammendrag

1. *Fælles finansielle ordninger — indførelse og funktion — ledende grundsætninger*
   (EKSF-traktaten, artikel 53)

2. *Fælles finansielle ordninger — kriterier for anvendelsen i det økonomiske liv*
   (EKSF-traktaten, artikel 53)

3. *Fælles finansielle ordninger — virksomhed — begreb*
   (EKSF-traktaten, artikel 80)

4. *Virksomheder — enheden af den økonomiske virksomhed — flere selvstændige retssubjekter — virksomhedsgrupper — moder- og datterselskaber — manglende juridisk enhed*
   (EKSF-traktaten, artikel 80)

5. *Fælles finansielle ordninger — skrotudligning — afgift — køb af skrot — vid fortolkning af dette kriterium — udelukkelse af virkningerne af et ejendomsforbehold*
   (EKSF-traktaten, artikel 53)

6. *Forskelsbehandling — begreb*
   (EKSF-traktaten, artiklerne 3 b og 4 b)

1. Den Høje Myndighed er ved planlægningen af de finansielle ordninger, som den opretter for at sikre ligevægten på markedet, forpligtet til at tage hensyn til de faktiske økonomiske forhold, som disse ordninger skal anvendes på, således at de tilstræbte mål kan opnås på de gunstigste betingelser for og under de mindst mulige ofre fra de pågældende virksomheder. Denne retfærdighedsgrundsætning skal dog forenes med retssikkerhedsgrundsætningen. Begge grundsætninger må afstemmes således efter hinanden, at der kræves mindst mulige ofre af de personer, der henhører under Fællesskabets højhedsmagt.

2. På grund af det økonomiske livs mangeartethed og skiftende karakter er det med henblik på indretningen og funktionen af en til sikring af ligevægten på det fælles marked indført finansiel ordning nødvendigt at anvende klare og objektive kriterier, der kan anvendes på en hel række tilfælde, der fremviser bestemte fælles grundtræk. Herved er det ikke muligt at tage hensyn til samtlige de forskelle, der strukturelt kan bestå mellem de økonomiske enheder, der er undergivet Den Høje Myndighed, da denne myndigheds virksomhed ellers ville blive forhindret og miste sin effektivitet.

3. Ved en virksomhed må forstås en sammenfatning af en række personelle, materielle og immaterielle faktorer til en enhed, der er et selvstændigt retssubjekt, og med hvilket der varigt forfølges et bestemt økonomisk formål.

4. Stiftelsen af et nyt retssubjekt inden for det økonomiske liv fører altid til en selvstændig virksomheds opståen; af enheden af visse økonomiske aktiviteter følger der herefter ikke nogen enhed i retlig forstand, hvis retsvirkningerne af disse aktiviteter må henføres til forskellige retssubjekter. Denne grundsætning gælder også i tilfælde af en koncern, der ledes af et moderselskab og i vidt omfang har en integreret produktion, og hvor det er koncernens og ikke de enkelte datterselskabers produktion der tæller, idet koncernens virksomhed i retlig henseende udspiller sig mellem retssubjekter, som retligt deltager i den økonomiske samhandel.

5. Inden for rammerne af skrotudligningsordningen skal begrebet »køb« som kriterium for fastsættelse af afgiften forstås i vid forstand. Der foreligger køb ved enhver overførsel fra en udenforstående til en skrotforbrugende virksomhed af skrot, der sker mod fastsættelse af en pris. En sådan overførsel foreligger også i tilfælde af et ejendomsforbehold, som vedrører senere indvundet skrot.

6. Den Høje Myndighed kan kun kritiseres for forskelsbehandling, hvis den behandler sammenlignelige tilfælde på forskellig måde og derved har stillet nogle berørte dårligere end andre, uden at denne forskel i behandlingen retfærdiggjordes ved foreliggende objektive forskelle af en vis vægt.